

Sedmá neděle velikonoční

Velekněžská modlitba

Dnešní evangelium, které jsme četli, je úryvek Kristovy řeči na rozloučenou, kterou pronesl po poslední večeři. Je to závěr této řeči – Kristova modlitba za jednotu křesťanstva nazývaná velekněžskou modlitbou. V této vážné chvíli, v těchto posledních slovech apoštolům, která pronáší před svým utrpením, poznáváme, jak mu leží na srdci jednotu církve. Modlí se za jednotu apoštolů i těch, kteří skrze jejich slovo uvěří v něho. Tato jednotu bude znamením, pro které lidé uvěří v jejich slova: aby byli v dokonalé jednotě, aby svět poznal, že jsi mě poslal.

Dnes, kdy vidíme, že křesťanstvo je rozdělené v řadu odloučených církví, toto znamení přestalo být účinné. Svět nemůže uvěřit, protože nevidí jednotu křesťanů. Proto vatikánský koncil zaměřil podstatnou část svého úsilí k tomu, aby bylo dosaženo opět ztracené jednoty, aby toto znamení se opět stalo účinné před tváří nevěřícího světa. Vytvářet tuto jednotu je pokoncilovým úkolem nás všech. Není to ovšem jednotu mechanická a vnější. Každá jednotu, které je dosaženo jen vnějším způsobem, donucením, strachem, je povrchní bez pevného základu.

Jednotu, o které mluví Kristus, je jednotu organická, jednotu vnitřní. Já jsem kmen a vy jste ratolesti. Je to jednotu života, který obíhá a koluje celým tělem organismu. Tmelem, který spojuje jednotlivé části, je nadpřirozený život milosti, skrze nějž vcházíme v jednotu s Kristem a s ním a v něm v jednotu s Nejsvětější Trojicí.

Jednotu křesťanského lidu je podílení se na jednotě, která existuje v Nejsvětější Trojici: aby byli jedno jako Ty Otče ve mně a já v Tobě, aby byli jedno jako my jedno jsme, já v nich a Ty ve mně. V úsilí o jednotu nám napomáhá Duch svatý, který je budovatelem a Tvůrcem jednoty. U babylónské věže se rozdělilo lidstvo a jeho jazyky, byla porušena jeho jednotu. O letnicích se opět tyto jazyky spojují a vzniká nová jednotu. Apoštolové promlouvají jazykem, jemuž všichni lidé rozumějí. I tento vnější zázračný zjev je symbolem nové jednoty, kterou jako Kristův odkaz apoštolové přinášejí a dávají světu. Toto poselství jakoby v dnešní době bylo promarněno.

Avšak jestli kdy bylo zapotřebí jednoty více než kdy jindy, pak právě v dnešní době. Nejde už jen o jednotu křesťanstva, ale o jednotu lidstva, bez níž si stěží dovedeme představit budoucnost lidstva. Jestli lidstvo vůbec má mít nějakou šanci na budoucnost, jestli nemá být ohroženo barbarským vyhlazením sebe sama, pak jednou, ne-li jedinou, možností je křesťanská jednotu, o které mluví Kristus. Tuto jednotu však nelze lidstvu vnutit. V tuto jednotu mohou nejvýš sami vnést tím, že jednotu uskutečňovaná námi, bude opět pro ně autentickým znamením Kristovy pravdy, kterou zvěstuje jeho církev a znamením jeho živé přítomnosti uprostřed jeho lidu. V tomto týdnu, kdy se budeme připravovat na svátek Letnic – seslání Ducha sv., měli bychom prosit a modlit se k Duchu svatému o ducha jednoty a sjednocující sílu, kterou vylévá na nás, aby pomohl sjednotit všechny jazyky, kterými lidé mluví, aniž se mohou dorozumět. Aby z nás učinil své nástroje, které uskutečňováním Kristovy jednoty ve svém životě, ve svém prostředí, ve svém povolání, ve svém žitém křesťanství, napomohou uskutečnit to, oč se Kristus modlil ve své velekněžské modlitbě: aby všichni byli jedno jako my jedno jsme – Ty ve mně a já v nich.